

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26246

гр. София, 06.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **10961** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, вр. чл.74, ал.2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по искова молба на А. Н. Ц. и Ю. П. Ц. в качеството на наследници на А. Ю. П., с която срещу Министерството на здравеопазването /уточнение, направено в молба, постъпила по делото на 20.08.2024г./ и Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е предявен иск с правно основание чл.74, ал.2 ЗЗДискр във вр. с чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на сумата в размер на 300 000 лева, представляваща обезщетение на ищците за причинените им неимуществени вреди за периода от 20.03.2018г. до 12.10.2022г. /уточнителна молба от 15.07.2024г./, от осъществената спрямо сина им А. Ю. П. дискриминация – „тормоз“ по см. на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗДискр, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на нарушението до окончателното изплащане на сумата. Претенцията се основава на Решение № 474/29.09.2022г. на Комисията за защита от дискриминация, постановено по преписка № 460/2020г., с което административният орган е установил нарушение на ЗЗДискр, извършено от двамата ответници, като е дал съответните предписания. Решението е влязло в сила на 27.06.2024г.

В отговора на исковата молба ответникът Министерство на здравеопазването е направил възражение за недопустимост на иска, основано на разпоредбата на чл.6, ал.1 ЗОДОВ, с оглед обстоятелството, че не ищците, а техният син е адресат на решението на КЗД и съответно те не са активно легитимирани да предявят иска по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

В съдебно заседание на 28.11.2024г. ищците чрез адв.Ч. заявяват, че искът следва да се счита предявен по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

По така направеното възражение, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.74, ал.1 ЗЗДискр, в случаите по раздел I - Производство пред Комисията за защита от дискриминация, всяко лице, претърпяло вреди от нарушение на права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, може да предяви иск за обезщетение по общия ред срещу лицата и/или органите, причинили вредите. Според ал.2 на с.р., в случаите, когато вредите са причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, искът за обезщетение се предявява по реда на Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове като според ал.2 на с.р. исковите по ал.1 се разглеждат по реда, установен в АПК. Последният в чл.204 регламентира предпоставките за допустимост на иска като в случаите, когато вредите се претендират от незаконосъобразно действие или бездействие, то се установява от съда, пред който е предявен искът за вредите – ал.4.

Чл.6, ал.1 ЗОДОВ, на която разпоредба се позовава първият ответник, за да обоснове възражението си по допустимостта на иска гласи, че при смърт на увредения неговото право на обезщетение за имуществени вреди се наследява, а за неимуществени вреди - само ако е било предявено пред съд от увредения.

В настоящия случай искът за обезвреда на неимуществени вреди е предявен от А. Н. Ц. и Ю. П. Ц., а не от техния син. По силата на чл.6, ал.1 ЗОДОВ този иск би бил недопустим, ако те претендираха обезщетение за причинените на сина им неимуществени вреди. Ищците обаче претендират обезщетение за причинените им вреди в лично качество, като родители на А.. Предвид това претенцията, така, както е заявена, не е недопустима, обратно на твърдението на ответника Министерство на здравеопазването, тъй като както се посочи, ищците претендират вреди за себе си – в този см. Определение № 1830/14.02.2017г. по адм.д. № 14431/2016г., III отд. на ВАС, Решение № 4315/09.05.2022г. по адм.д. № 8468/2021г., III отд. на ВАС и др.

Предвид изложеното по-горе, посоченото в исковата молба, а именно, че ищците предявяват иска като наследници на починалото лице, е ирелевантно за преценка на допустимостта му.

По отношение квалификацията на иска следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл.204, ал.5 АПК за изискванията към съдържанието на исковата молба, приложенията към нея и доказателствата се прилагат правилата на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл.127, ал.1 ГПК, исковата молба трябва да бъде написана на български език и да съдържа: 1. посочване на съда; 2. името и адреса на ищеца и ответника, на техните законни представители или пълномощници, ако имат такива, електронен адрес за връчване при условията на чл.38 и 38а и заявление дали желае връчване на посочения електронен адрес, както и телефонен номер на ищеца и неговите представители или пълномощници, единния граждански номер на ищеца и номера на факса и телекса, ако има такива; 3. цената на иска, когато той е оценяем; 4. изложение на обстоятелствата, на които се основава искът; 5. в какво се състои искането; 6. подпис на лицето, което подава молбата. Или с оглед съдържанието на посочената норма правната квалификация на иска е дължима от съда, на основание

изложените в исковата молба обстоятелства.

Именно с оглед горното, съдът в определението за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание, е квалифицирал иска като такъв с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Предвид това съдът не следва да се произнася с нарочен съдебен акт по изявлението на адв.Ч., направено в съдебно заседание на 28.11.2024г., че искът следва да се счита предявен по чл.1, ал.1 ЗОДОВ и чл.7 от Конституцията на Република България.

Воден от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от Министерство на здравеопазването възражение по допустимостта на иска, основано на разпоредбата на чл.6, ал.1 ЗОДОВ.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: